

Regeling met België inzake ontslaguitkeringen

22 juni 2006/Nr. CPP2006/1404M
Belastingdienst/Centrum voor proces-
en productontwikkeling. Sector Ont-
werp. Aspectgebied Internationaal
belastingrecht

De Staatssecretaris van Financiën heeft
het volgende besloten:

Artikel 1. Inleiding

De bevoegde autoriteiten van Nederland
en België hebben op basis van artikel
28, paragraaf 3, van het Nederlands-
Belgische belastingverdrag van 5 juni
2001 in onderling overleg een regeling
vastgesteld waarmee dubbele belasting
respectievelijk dubbele vrijstelling
wordt voorkomen van periodieke uitke-
ringen ter vervanging van gedeerde of te
derven beloningen die inwoners van
België uit Nederland verkrijgen in ver-
band met de beëindiging van een
(gedeeltelijk) in Nederland uitgeoefende
dienstbetrekking. De regeling (inclusief
toelichting) is als bijlage bijgevoegd.
Volgens artikel 5 van de regeling in
samenhang met punt 3 van protocol I bij
het belastingverdrag is de regeling van
toepassing met ingang van de datum van
publicatie van de regeling in de Staats-
courant. In dit verband is van belang dat
de regeling op 13 oktober 2005 reeds in
het Belgisch Staatsblad is gepubliceerd.

Artikel 2. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang
van de dag van dagtekening van de
Staatscourant waarin het wordt geplaatst.

Dit besluit zal in de Staatscourant wor-
den geplaatst.

Den Haag, 22 juni 2006.

De Staatssecretaris van Financiën,
namens deze:
de directeur-generaal voor Fiscale
Zaken,
M. Brabers.

Bijlage

Nederlands-Belgisch Belastingver- drag 2001. Regeling tussen de bevoeg- de autoriteiten van Nederland en België inzake grensoverschrijdende ontslaguitkeringen

Regeling van 1 september 2005, nr.
CPP 2005/2036

De bevoegde autoriteiten van Nederland
en België zijn, na overleg op basis van
artikel 28, paragraaf 3, van het op 5 juni
2001 te Luxemburg totstandgekomen
Verdrag tussen het Koninkrijk der

Nederlanden en het Koninkrijk België
tot het vermijden van dubbele belasting
en tot het voorkomen van het ontgaan
van belasting inzake belastingen naar
het inkomen en naar het vermogen (Trb.
2001, 136) (BS, 20 december 2002)
(hierna: het belastingverdrag), en gelet
op de wens om dubbele belasting respec-
tiefelijk dubbele vrijstelling te voorko-
men van periodieke uitkeringen ter
vervanging van gedeerde of te derven
beloningen die inwoners van België uit
Nederland verkrijgen in verband met de
beëindiging van een (gedeeltelijk) in
Nederland uitgeoefende werkzaamheid,
en met inachtneming van punt 3 van
Protocol I bij het belastingverdrag, het
volgende overeengekomen:

Artikel 1

Voor de toepassing van artikel 23, para-
graaf 1, subparagraaf a, van het belas-
tingverdrag worden in verband met
ontslag toegekende aanspraken op perio-
dieke uitkeringen ter vervanging van
gedeerde of te derven beloningen ter
zake van een in Nederland uitgeoefende
werkzaamheid waarover de heffingsbe-
voegdheid volgens artikel 15, artikel 16,
paragraaf 1, of artikel 19, paragraaf 1,
van het belastingverdrag aan Nederland
is toegewezen en die volgens artikel 11,
eerste lid, onderdeel g, van de Wet op
de loonbelasting 1964 van Nederlandse
belastingheffing zijn vrijgesteld, toch
geacht in Nederland te zijn belast omdat
de belastingheffing in Nederland in feite
wordt uitgesteld tot op het ogenblik van
de latere periodieke uitkeringen.

Artikel 2

De in een kalenderjaar genoten periodie-
ke uitkeringen die voortvloeien uit
aanspraken als bedoeld in artikel 1 en
waarover de heffingsbevoegdheid vol-
gens artikel 18, paragraaf 1, juncto
paragraaf 2, van het belastingverdrag
aan België is toegewezen, mogen der-
halve ook in Nederland worden belast
overeenkomstig artikel 15, artikel 16,
paragraaf 1, of artikel 19, paragraaf 1,
van het belastingverdrag, naar gelang
het geval. De periodieke uitkeringen
waarover ook Nederland heffingsbe-
voegd is, worden evenwel in Nederland
tot geen hoger bedrag in aanmerking
genomen dan het bedrag van de perio-
dieke uitkeringen verminderd met het
belastbare bedrag dat in België volgens
artikel 17, paragraaf 1, 4°, juncto artikel
20 van het Wetboek van de inkomstenbe-
lastingen 1992 in de belastingheffing is
betrokken.

Artikel 3

Met periodieke uitkeringen als beoogd
in artikel 2 van deze regeling zijn
bedoeld lijfrenten in de zin van artikel
18, paragraaf 7, van het belastingver-
drag die voor de belastingheffing in
België zijn aan te merken als inkomsten
bedoeld in artikel 17, paragraaf 1, 4°,
juncto artikel 20 van het Wetboek van
de inkomstenbelastingen 1992.

Artikel 4

1. Artikel 1 en artikel 2 van deze rege-
ling worden toegepast op schriftelijk
verzoek van de belastingplichtige. Bij
het verzoek verklaart de belastingplich-
tige uitdrukkelijk dat hij akkoord gaat
met de toepassing van artikel 2 van deze
regeling.
2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek
wordt ingediend bij de plaatselijke belas-
tingcontrole van de Belgische belasting-
administratie waaronder de belasting-
plichtige ressorteert.
3. De bevoegde autoriteiten van Neder-
land stellen de bevoegde autoriteiten
van België in kennis van het bedrag van
de aanspraken die volgens artikel 11,
eerste lid, onderdeel g, van de Wet op
de loonbelasting 1964 van Nederlandse
belastingheffing zijn vrijgesteld.
4. De bevoegde autoriteiten van België
doen een kopie van het in het eerste lid
bedoelde verzoek toekomen aan de
bevoegde autoriteiten van Nederland.

Artikel 5

Deze regeling is van toepassing met
ingang van de laatste van de data waar-
op zij in Nederland in de Staatscourant
en in België in het Belgisch Staatsblad
is gepubliceerd. Zij geldt zolang de
bovenvermelde bepalingen van het belas-
tingverdrag en/of van het Nederlandse
of Belgische belastingrecht wezenlijk
ongewijzigd zijn gebleven.

Toelichting

Artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van
de Nederlandse Wet op de loonbelasting
1964 (hierna: Wet LB 1964) bevat de
zogenoemde stamrechtvrijstelling op
grond waarvan aanspraken op periodie-
ke uitkeringen ter vervanging van
gedeerde of te derven beloningen onder
voorwaarden niet tot het loon behoren.
De uit die aanspraken voortvloeiende
periodieke uitkeringen behoren daaren-
tegen wel tot het loon. Het Belgische
Wetboek van de inkomstenbelastingen
1992 (hierna: WIB 92) kent geen stam-
rechtvrijstelling. Aanspraken op perio-
dieke uitkeringen ter vervanging van

gederfde of te derven beloningen worden op het moment van toekenning dan ook tot de belastbare inkomsten als bedoeld in artikel 23, paragraaf 1, WIB 92 gerekend. Vervolgens wordt volgens artikel 17, paragraaf 1, 4°, juncto artikel 20 WIB 92 jaarlijks 3 procent van het afgestane kapitaal als inkomen van roerende goederen en kapitalen belast.

Vorenstaand verschil in nationale behandeling kan in de situatie waarin aan een inwoner van België in verband met zijn ontslag uit een Nederlandse dienstbetrekking onder toepassing van de stamrechtvrijstelling van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, Wet LB 1964 aanspraken op periodieke uitkeringen ter vervanging van gederfd of te derven loon worden toegekend tot meervoudige belastingheffing leiden. Het gaat hierbij om (het gedeelte van de) aanspraken waarover Nederland volgens artikel 15, artikel 16, paragraaf 1, of artikel 19, paragraaf 1, van het belastingverdrag en met inachtneming van het arrest HR 11 juni 2004, nr. 37 714, BNB 2004/344c*, V-N 2004/31.8, heffingsbevoegd is. Een meervoudige belastingheffing doet zich dan voor omdat: (i) België deze aanspraken op het moment van toekenning in de belastbare inkomsten begrijpt en daarvoor, gelet op artikel 23, paragraaf 1, subparagraaf a, van het belastingverdrag, geen voorkoming van dubbele belasting verleent, (ii) België vanaf het moment van toekenning van deze aanspraken jaarlijks 3 procent van het afgestane kapitaal als inkomen van roerende goederen en kapitalen belast, en (iii) Nederland de uit deze aanspraken voortvloeiende periodieke uitkeringen in de gevallen waarin de heffingsbevoegdheid daarover volgens artikel 18, paragraaf 2, van het belastingverdrag aan Nederland is toegewezen, als loon belast.

Teneinde deze meervoudige heffing te voorkomen hebben de bevoegde autoriteiten van Nederland en België met inachtneming van punt 3 van Protocol I bij het belastingverdrag de onderhavige regeling getroffen.

In artikel 1 van deze regeling is bepaald dat in verband met ontslag toegekende aanspraken op periodieke

uitkeringen ter vervanging van gederfde of te derven beloningen die volgens artikel 11, eerste lid, onderdeel g, Wet LB 1964 zijn vrijgesteld voor de toepassing van artikel 23, paragraaf 1, subparagraaf a, van het belastingverdrag geacht worden in Nederland te zijn belast. Dit betekent dat België voor deze aanspraken voorkoming van dubbele belasting volgens de vrijstellingsmethode met progressievoorbehoud zal verlenen. De achtergrond hiervan is dat de stamrechtvrijstelling van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, Wet LB 1964 geen objectieve vrijstelling impliceert maar de facto een regeling tot uitstel van belastingheffing. De uit de aanspraken voortvloeiende periodieke uitkeringen behoren immers tot het loon volgens de Wet LB 1964.

Artikel 2 van de onderhavige regeling voorkomt dubbele vrijstelling over de uit de aanspraak vloeiende periodieke uitkeringen voor het geval Nederland als bronstaat volgens artikel 18, paragraaf 2, van het belastingverdrag geen heffingsbevoegdheid terzake heeft. Dit is bijvoorbeeld het geval als de desbetreffende uitkeringen in een kalenderjaar niet meer dan € 25 000 bedragen (zijn er meer inkomsten in de zin van artikel 18 van het belastingverdrag dan kan dit uiteraard anders liggen). Dubbele vrijstelling wordt voorkomen doordat Nederland deze periodieke uitkeringen overeenkomstig artikel 15, artikel 16, paragraaf 1, of artikel 19, paragraaf 1, van het belastingverdrag, naar gelang het geval, in de belastingheffing kan betrekken en wel – op kalenderjaarbasis bezien – voor het bruto bedrag van die uitkeringen verminderd met het belastbare bedrag dat in België volgens artikel 17, paragraaf 1, 4°, juncto artikel 20 WIB 92 in de belastingheffing is betrokken. In dit verband benadrukken wij dat zo deze bepaling strijdig zou zijn met het arrest HR 20 december 2000, nr. 35 242, BNB 2001/124*, V-N 2001/10.14, zij haar rechtsgeldigheid ontleent aan punt 3 van Protocol I bij het belastingverdrag.

Artikel 3 verduidelijkt dat de regeling van toepassing is op periodieke uitkeringen die zijn aan te merken als lijfrenten in de zin van artikel 18, paragraaf 7, van het belastingverdrag die voor de belastingheffing in België zijn aan te merken als inkomsten bedoeld in artikel 17, paragraaf 1, 4°, juncto artikel 20 WIB 92.

Voor toepassing van deze regeling dient de belastingplichtige een verzoek in te dienen bij de plaatselijke controle van de Belgische belastingadministratie waaronder hij ressorteert (artikel 4). Teneinde eventuele discussie te voorkomen verklaart de belastingplichtige daarbij dat hij akkoord gaat met toepassing van artikel 2 van de regeling. Om te voorkomen dat de belastingplichtige een dergelijk verzoek ook bij de Nederlandse belastingadministratie in moet dienen, doen de bevoegde autoriteiten van België een kopie van het verzoek toekomen aan de bevoegde autoriteiten van Nederland.

Artikel 5 van deze regeling regelt de inwerkingtreding. De regeling kan worden toegepast op alle aanspraken op periodieke uitkeringen ter vervanging van gederfde of te derven beloningen die op het moment van inwerkingtreding zijn vrijgesteld volgens artikel 11, eerste lid, onderdeel g, Wet LB 1964. Voor het geval deze aanspraken in België tot de belastbare inkomsten zijn gerekend, zal in voorkomend geval op verzoek van de belastingplichtige een (ambtshalve) vermindering van belasting worden verleend. De regeling geldt zolang de daarin vermelde bepalingen van het belastingverdrag en/of van het Nederlandse of Belgische belastingrecht niet naar de grond zijn gewijzigd.

Namens Nederland:
de Directeur Internationale Fiscale Zaken,
P. Vlaanderen.
Namens België:
de Adjunct-administrateur-generaal,
P. Neckebroeck.